

Forfatter: Ingemann, B. S.

Titel: Udrag fra Prins Otto af Danmark og hans Samtid

Citation: Ingemann, B. S.: "Historiske Romaner : I. Valdemar Seier", i Ingemann, B. S.: *Historiske Romaner : I. Valdemar Seier*, udg. af P. E. Langballe , 1911-1912, s. 419. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann09tom-shoot-idm140438204499136/facsimile.pdf> (tilgået 05. maj 2024)

Anvendt udgave: Historiske Romaner : I. Valdemar Seier

Nøden havde været stor i Landet. Paa det beleirede Nørreriis var man dog bleven fri for Pesten, medens Beleirerne udenfor ofte bortrykkedes og afløstes. Paa Borgen havde man nu ikke længe hørt Tidende fra det øvrige Danmark. Svend Trøst saae betænkelig paa de kongelige Krigsmænds Fremskridt og kastede et bekymret Blik ud over Landet. I Glødsen af de milde Foraarsstraaler nærmede der sig et ridderligt Tog med et lueforydtt Kors og den hellige Jomfrues Billede paa Banneret. I Spidsen for de sortklædte Krigere red en høj, skøn Skikkelse i sort geistlig Ridderdragt med en hvid Kappe over de smækkre Skuldre. Paa Kappens venstre Side var den tyske Ordens sølvindfattede Kors kjendeligt. Det var Prinds Otto, der kom, for i Kongens Navn at ophæve Beleiringen af Nørreriis og forkynde Ridder Svend Trøst af Brattingsborg med Ebbesens ædle Slægt Fred og Tryghed under Danmarks Krone. Kun under denne Betingelse havde Prinds Otto med Frihed og Glæde underskrevet den Afsigelsesact, intet Fangenskab og ingen Trudslar havde kunnet aftvinge ham. Hvad han forlængst med høimodig Resignation havde besluttet i sin Sjæl til Danmarks Frelse og Kronens Betryggelse, naar han saae sin Broder dygtig til at samle Land og Rige, det havde han nu ikke længer betænkt sig paa; og han havde formelig frasagt sig „al Tiltale til Danmarks Rige.“ Han var nu paa Veien ud af Landet og paa sit lægge paataenkte Riddertog mod de Vantro under Korsens hellige Banner. Blandt hans Svende red en graahærdet Krigsmand, med et simpelt sort Kors paa sin Rytterkappe. Det var den gamle, troe Arvid Smaalænding, som vilde følge sin kjære Herre paa det hellige Tog.

Den stille fyrstelige Ordensridder bragte tillige den glædelige Tidende til Ebbesens Fædreneborg, at Pesten var ophørt og Fjenden helt udjaget af Danmark. Ebbesens og hans Nonnebjergheltes Aand, der havde begejstret Sjællænderne og alle Danske, havde endelig ogsaa bragt Kongen til at forene sin Magt med Folkets. Det store Befrielsens Værk var fuldbragt: Danmarks Rige var samlet, og Skaaningerne kastede sig atter glæde i deres forsonede Landsmænds Arme. Glæden var stor paa Nørreriis. Svend Trøst omfavnede den ædle Korsridders Knæ og førte ham ind med sig paa Borgen, hvor den lyksalige Fru Agnete og Ebbesens ædle Hustru med deres Børn modtog ham, som en Trøstens og Velsignelsens Engel. Hvad der især syntes at bevæge den høie Gjest dybt, var Synet af Ebbesens alvorlige Sønner og deres stille Moder, der sagde ham et rørt